

JEZUS UIT GEEN BESCHULDIGINGEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, deze boodschap niet alleen bestemd voor hen die reeds een tijdje christen zijn, maar óók voor hen die Jezus nog niet als hun Redder en Koning hebben aangenomen.

Voor hen die Jezus reeds kennen, wil ik benadrukken dat niet alleen Jezus, maar ook de Heilige Geest in uw harten wil wonen. Maar hen die Jezus nog niet hebben aangenomen en hun zonden nog niet hebben beleden aan Hem, wil ik toeroepen dat Jezus geen beschuldigingen tegen u zal uiten, wat voor een verkeerde dingen u ook mocht hebben gedaan. Hij zal u van harte vergeven als u met een eerlijk hart tot Hem komt.

Nog maar kort geleden hebben we het Pinksterfeest gevierd. Dat heerlijke feest van de uitstorting van Gods Heilige Geest. Elke ernstige christen had zijn hart klaar gemaakt en toebered voor die grote dag. Maar eigenlijk moet ons hart elke dag gereed zijn om de Heilige Geest te ontvangen. Want Deze wil in ons hart wonen en voor eeuwig daar blijven. Welk een geweldige genade, dat de Here Jezus nadat Hij ten hemel was gevaren (Hand. 2:33) en er dus Zelf niet meer zou zijn, aan Zijn kinderen op aarde een andere Trooster, namelijk de Heilige Geest, wilde geven. Leest u maar Joh. 14:15-16 waar Jezus de volgende woorden sprak: *“Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid;”* Als wij Zijn geboden bewaren en Hem liefhebben, dan komt de Heilige Geest in ons hart wonen. Maar helaas zit hier nu net het probleem van vele kinderen Gods! Doordat zij blijven volharden in de zonden en hun slechte karaktereigenschappen niet (willen) overwinnen, verdwijnt hun liefde voor Jezus.

Aan de hand van de bijbel, het Woord van God, wil ik u enkele situaties laten zien waardoor wij, als wij hierin terecht komen, als het ware geestelijk door de zonde verlamd en verstrikt raken. Maar ik wil u bovenal wijzen op de grote Liefde van Jezus, juist voor hen die in deze situaties verkeren. Alléén Gods Liefde kan mensen écht veranderen door de werkingen van Zijn Geest.

Teleurstellingen – de Emmaüs-gangers

Met de Emmaüs-gangers worden twee mensen uit het dorpje Emmaüs bedoeld. Zij hadden Jezus gevolgd, maar helaas was Jezus uit hun leven weggerukt. Hij was terechtgesteld in Jeruzalem. En zij waren zó diep teleurgesteld, dat ze terug gingen naar Emmaüs, naar hun oude leven. Jezus was gekruisigd. Hij was dood. U kunt dit verhaal lezen in Luk. 24:13-35. Ik kan mij voorstellen, dat de gedachten van deze twee mensen helemaal in de war waren. Ze hadden zich blijkbaar in Jezus vergist. Het geestelijk leven was toch niet zo sprankelend, als wat ze eerst ervan gedacht hadden. Misschien was het door de sleur van alledag gekomen. Misschien hadden ze door de zorgen in het leven niet de juiste blik op Jezus gehad. Ze hadden er helemaal niet aan gedacht, dat Jezus hun zonden kon vergeven en hun karakters vrij van de zonden kon maken.

Neen, zij hadden gedacht, dat als Jezus eenmaal tot koning van Israël zou zijn gekroond, zij zouden worden verlost van die Romeinse uitbuiters aan wie ze zulke hoge belastingen moesten betalen en aan wie ze eer moesten geven. Dán zou er wel eindelijk een andere wind gaan waaien in Israël (Luk. 24:21).

Misschien hadden ze zelfs gedacht, dat ze in dat nieuwe koninkrijk van Jezus wel een hoge positie zouden krijgen. Burgemeester of wethouder of misschien wel minister.

Om het naar onze christelijke situatie te vertalen: misschien hadden ze wel gehoopt op een belangrijke functie in de kerk, in hun gemeente.

Maar niets van dat alles! Ze hadden zich zwaar vergist in hun geestelijke leider. Jezus was dood en hun geestelijk leven was dood. En nu waren ze vanuit Jeruzalem op weg naar hun oude leven. Terug naar hun oude dorpje Emmaüs, dat onder andere *“lauwe wateren”*

betekent. En zo is het, broeders en zusters! Als de teleurstellingen onze levens gaan overheersen, worden we lauw!

Misschien bent ook u nét zo diep teleurgesteld.. Door alles om u heen, door uw man of vrouw, door uw kinderen, door uw ouders, door uw baas, uw broeder of zuster, uw voorganger of uw ouderlingen. Teleurgesteld over het verloop van uw leven, uw werk, uw carrière. Teleurgesteld door het gebrek aan talenten in uw leven, het gebrek aan geld. Teleurgesteld dat u zó vastzit aan bepaalde slechte eigenschappen of gewoontes, dat u niet meer denkt los te komen.

Misschien bent u wel teleurgesteld, omdat u al jarenlang gezocht hebt naar de inwoning van de Heilige Geest in uw leven, d.w.z. naar de vervulling met de Heilige Geest. Maar nog steeds hebt u Hem niet ontvangen. En dus zoekt u maar niet meer, maar u gaat terug naar dat oude dorpje waar u vandaan kwam: *lauwe wateren*.

Maar terwijl deze Emmaüs-gangers zo op weg waren van Jeruzalem naar Emmaüs en over het gebeurde spraken, toen kwam opeens de opgestane Heiland Jezus Christus op de weg in hun midden. Wat een liefdevolle aandacht van Jezus juist voor hun levens! Juist toen zij zo diep in de put zaten. Maar zij herkenden Hem niet eens. Ze waren als het ware verblind geworden door de teleurstellingen. Maar Jezus beschuldigde hen niet. Hij sprak geen verwijt jegens hen, behalve dat Hij zei: *“Hoe kunnen jullie toch zo ongelovig zijn!”* Hoe zouden wij toch ooit die grote Liefde van Jezus kunnen begrijpen.

En toen begon Hij hun uit genade de Schriften uit te leggen. Dat Jezus voor hén moest lijden aan het kruis en zó Gods heerlijkheid ingaan en ontvangen. En langzaam maar zeker begonnen zij hun harten te openen voor het Woord van God, voor de bijbel. Iets wat ze in al die jaren nog nooit hadden gedaan. En er begon een vuur in hun hart te branden. En dat vuur begon op te laaien en het werd een groot vuur.

Waarom begon het te branden in hun hart, broeders en zusters? Omdat zij nu eindelijk begrepen waarom Jezus aan het kruis was gestorven, waarom Hij nu nog niet tot Koning van Israël kon worden gekroond. Nu begrepen zij dat Jezus voor hun zonden was gestorven, om hen te verlossen (Luk. 24:26). En toen nodigden zij Jezus, Die het vleesgeworden Woord van God Zelf is (Joh. 1:14), uit om in hun huis, in hun hart, te komen.

“Jezus, kom in ons hart!” En zij dwongen Hem als het ware zelfs (Luk. 24:29)! *“Blijf bij ons, het is al donker. Het kan buiten gevaarlijk zijn met rovers. Heer, kom in ons hart! Heer, de tijden zijn al zo donker. Woon in ons hart, Heer!”*

En terwijl ze aan tafel zaten en met elkaar spraken van hart tot hart, brak Jezus het brood, zegende het en gaf het aan hen. En toen werden hun ogen geopend en herkenden zij Hem. Die vreemde was Jezus, hun Heer en Heiland. En zij zeiden tegen elkaar: *“Was ons hart niet brandende, toen Hij het Woord tot ons sprak”*. En wat gebeurde er? Onmiddellijk stonden ze op en nog in diezelfde nacht keerden zij op die gevaarlijke weg, maar met een brandend hart, terug naar Jeruzalem. Wég van al die lauwheid!

Hoe lief is onze Here Jezus! Hij maakte hen geen verwijten. Hoe hebben jullie dat nou kunnen doen? Wat zijn jullie toch zo stom geweest! Neen, niets van dat alles. Maar Hij bouwde hen op. Persoonlijk kwam Jezus naar hen toe om voor hen het Woord te openen, nét zo lang tot het begon te branden in hun hart en zij Hem herkenden.

Verloochening – Petrus

Zo was het ook t.a.v. één van de apostelen van Jezus, namelijk Petrus, die als het ware geestelijk verlamd was geraakt door zijn hoogmoed en zijn trots. Hij zei: *“Heer, al verlaten ze U allemaal, ik zal U nooit verlaten en zelfs voor U sterven”* (Luk. 22:33). Petrus was altijd haantje de voorste en dacht waarschijnlijk dat hij geweldig was.

Jezus had hem nog zó gewaarschuwd. *“Petrus, waakt en bidt!”*. Jezus voorspelde zelfs zijn verloochening (Luk. 22:34,40,46).

Maar helaas, Petrus verloochende Hem inderdaad tot driemaal toe. Deze gebeurtenis leest u in Luk. 22:54-62.

En dat doen wij ook zo vaak. De oorzaak is, dat wij Jezus van v er en van op een afstand volgen en ons blijven warmen bij het vuur van de wereld. Hoe dikwijls verloochenen wij Jezus niet? Op het werk, op school, in de straat, bij onze familie. En wat gaan we eigenlijk nog zo graag om met mensen uit de wereld, maar die Jezus verwerpen. En daardoor belemmeren wij, dat het vuur van Jezus in ons hart gaat branden.

Maar t och was er geen verwijt van Jezus, want toen Petrus Jezus had verloochend, keek Jezus hem slechts in zijn ogen aan. Jezus zei niets. Maar wie ooit in de liefdevolle ogen van Jezus heeft gekeken, die komt tot zondebesef. Petrus ging naar buiten en weende bitter. En ik denk, dat hij daar buiten al zijn zonden beleed.

Ontucht – de Samaritaanse vrouw

Zo was er ook een dag, dat Jezus d or Samaria moest gaan. Zo staat het geschreven in het verhaal dat wij kunnen lezen in Joh. 4:1-30! Hij moest d or Samaria gaan. En dat is bijzonder. Want als Joden vanuit de provincie Juda of de stad Jeruzalem naar Galilea (of vice versa) moesten gaan, dan namen zij meestal een omweg ten oosten van de Jordaan, zodat zij niet door Samaria hoefden te gaan. Samaria was gevaarlijk en vol struikrovers. De Joden hadden een hekel aan de Samaritanen en noemden hen bastaards, omdat de Samaritanen Joden waren, die vermengd waren met andere volkeren en niet alle Joodse religieuze wetten in ere hielden.

Maar toch ging Jezus door Samaria, broeders en zusters. Hij moest door Samaria gaan, omdat Hij wist dat daar een vrouw in grote geestelijke nood was. Jezus is altijd op zoek naar zondaren, zelfs al liggen zij in de afvoergoten van het leven. Daar in Samaria was een vrouw, die door iedereen werd veracht. Wellicht was zij een prostituee. In ieder geval had zij met tenminste zes mannen gemeenschap gehad of samengewoond (Joh. 4:18). En zij werd als het ware uitgekotst door haar omgeving. Een prostituee of iemand die in ontucht leefde werd door iedereen gemeden. Men zorgde er in die tijd zelfs voor, dat ook de schaduw van de prostituee of de schaduw van haar huis niet op je kon vallen. Want dan werd je als het ware door haar besmet. Zij werd ook door haar gehele familie verstoten en letterlijk als dood beschouwd.

En deze vrouw ging steeds haar water bij de bron putten op het heetste moment van de dag. Zij had dorst. Zo zal zij ook een grote dorst in haar hart naar vrede hebben gehad. En als iedereen lekker in de schaduw bleef om 12 uur 's middags, ging zij alleen naar de put om water te halen. Dan konden er temperaturen heersen van meer dan 40 graden. Zij was bang voor de beschuldigende blikken van de mensen en het geroddel. Zij was bang om door de mensen gestenigd te worden. Dat mocht op grond van de Wet. Zij zag geen uitzicht of hoop meer voor haar situatie.

En Jezus kwam speciaal voor deze eenzame vrouw naar Samaria. Deze vrouw in grote nood. Jezus had de schreeuw in haar hart gehoord. De diepe, diepe eenzaamheid gezien. Het grote gevoel van nutteloosheid en van verdriet. Broeders en zusters, ook als iedereen u veracht en beschimpt, dan heeft t och Jezus u nog lief. Jezus openbaarde alles uit haar leven (Joh. 4:18,29). Maar Jezus beschuldigde haar niet. G een woord van beschuldiging kwam er over Zijn lippen. Jezus kwam niet met een preek over de hel, want Hij wist dat zij al een hel in haar leven op aarde had beleefd. Hij kwam met Zijn Liefde.

Zo beschuldigde Hij ook eens de vrouw niet, die in heterdaad op de daad van overspel was betrapt (Joh. 8:3-11). Maar Hij zei w el: *“Zondig niet meer!”* Wat een Liefde van Jezus.

En nu zat Jezus daar bij die Samaritaanse vrouw. En ook haar beschuldigde Hij niet, maar Hij wees haar op het Levende Water, dat Hij haar kon geven. G een water waardoor je weer dorst krijgt, en wat je telkens opnieuw moet putten, maar het Levende Water uit de onuitputtelijke bron van de Heilige Geest. En het Levende Water van de Heilige Geest zal je dorst lessen tot in het eeuwige leven.

De vrouw probeerde zich niet te verdedigen, maar zij accepteerde de openbaring van Jezus van haar zondige leven. En toen werd haar leven veranderd! Zij kreeg een blik op het liefdevolle hart van Jezus. En er kwam een drang in haar om God te aanbidden. En zij liet haar watervat achter en getuigde in de stad Sichar dat Jezus haar leven had veranderd. Zij was niet bang meer voor de mensen.

Sichar betekent “*dronken*”. Dronken worden van Gods Geest (Efez. 5:18). Dát wil Jezus ons geven, als wij alles in ons leven met Hem in orde maken. Wat een liefde van God.

Onze voorbereiding op de vervulling en de inwoning van Gods Geest

Ieder mens op aarde zou moeten begeren om Gods Heilige Geest te ervaren in zijn of haar leven. Om Zijn leiding in het leven te ervaren. Om Zijn blijdschap en Vrede zo diep in het hart te ervaren, dat men als het ware geestelijk dronken is.

Als wij vervuld willen worden met Gods Heilige Geest, dan moet er echter wel een voorbereiding plaatsvinden.

De discipelen van Jezus wisten nu dat Jezus een andere Trooster, Gods Heilige Geest, zou zenden, zodra Hij weer in de hemel zou zijn. Er zou na Zijn Hemelvaart een hoge, heilige, goddelijke gast in hun midden komen. Zij konden zich er waarschijnlijk geen voorstelling van maken wat er precies zou gebeuren, maar zij waren zich er wél van bewust dat er wat in hun hart moest gebeuren! Er vond een dagenlange gedegen voorbereiding plaats van bidden en smeken en alles in orde maken met elkander. En ieder van hen was zich er ook van bewust, dat ook individueel elk hart klaar moest zijn om de Heilige Geest te ontvangen. Ieder was daar dus mee bezig (Luk. 24:49, Hand. 1:14; 2:1).

Zij waren daarbij Joden, die precies wisten hoé zij de tijd tussen het Paasfeest en het Pinksterfeest moesten overbruggen. Zij moesten elke dag apart tellen (Lev. 23:15-16) en benoemen en zij moesten de pinksterdag verwachten, alsof zij op die dag een heel belangrijke gast zouden ontvangen! Dat hadden zij van hun rabbijnen geleerd.

Op deze wijze moeten óók wij wachten op de vervulling en de inwoning van Gods Geest in ons hart. Hij is een zeer belangrijke gast. Zó moeten wij Jezus, de Doper met de Heilige Geest, in ons hart verwachten. Zo moeten wij de Heilige Geest verwachten. Dan zullen wij ons hart ook volkomen laten reinigen door Jezus van elke zonde.

De zalving in het huis van Simon de Farizeeër

Wij moeten Jezus niet in ons hart willen ontvangen op de manier, zoals eens een Simon de Farizeeër deed. Dit verhaal kunt u in Luk. 7:36-50 lezen. Zeker, Simon wilde graag Jezus in zijn huis te gast ontvangen. Maar zijn motieven waren niet zuiver. Misschien wilde hij zijn mooie, grote huis laten zien! Misschien wilde hij opscheppen bij zijn vrienden, dat hij die beroemde Wonderdoener uit Galilea in zijn huis had ontvangen. Misschien wilde hij Jezus de les lezen of misschien zelfs strikvragen stellen. Maar de meest elementaire fatsoensnormen, die in Israël golden, had hij niet in acht genomen.

En dat bleek, dát bewees hij, doordat hij Jezus niet als die hoge gast had geëerd. Want hij had Jezus geen kus gegeven. In Israël gaf men een hoge gast een kus op de hand en een gast van gelijke rangorde gaf men een kus op de wang. Maar hij gaf Jezus geen kus. Hij vond zichzelf beter dan Jezus! Hij had de voeten van Jezus niet gewassen en dat was in Israël met dat hete, stoffige klimaat het allerminste wat je voor je gasten kon doen. Hij had de voeten en het hoofd van Jezus niet gezalfd zoals gebruikelijk was, zelfs niet met olijfolie, wat toch zo goedkoop en gemakkelijk verkrijgbaar was.

En waarom niet? Omdat hij Jezus niet liefhad. Omdat zijn hart vol kritiek op Jezus was.

Maar toen openbaarde Jezus hem. Want er kwam een vrouw, die een zondares was. Zij was wat men in het Grieks een “*hamartolos*” noemt, d.w.z. “*een weerzinwekkende en verstokte zondares*”. Waarschijnlijk was zij een prostituee. Jarenlang was zij door de mensen vertrapt en veracht. Zij was door de mensen gemeden alsof zij melaats was. Maar Jezus had haar vrij gemaakt en verlost. En haar hart was zo dankbaar. Haar hart vloeyde over!

En toen zij hoorde dat Jezus in het huis van de Farizeeër aanzat, bracht zij een albasten fles met zalf. En die zalf was kostbare nardus. En dat flesje nardus had een waarde van drie-

honderd penningen, wat in die tijd het jaarsalaris van een arbeider was. Alleen vrouwen van koningen en andere hoge personen konden zich nardus permitteren.

En staande achter Zijn voeten, huilend van dankbaarheid, begon zij de voeten van Jezus nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd. En toen kuste zij Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf. Uit diepe dankbaarheid gaf zij al de liefde in haar hart aan Jezus. Haar aanbidding was als een zoete geur, die van het gouden Wierookaltaar voor God opsteeg.

En wat gebeurde er? Die ongastvrije Simon de Farizeeër begon bij zichzelf te mopperen: *“Als deze Jezus écht een profeet zou zijn, zou hij wel hebben geweten, wat voor een vrouw zij is, die Hem aanraakt; want zij is een “hamartolos”, een weerzinwekkende zondares.”* Maar toen sprak Jezus tot hem: *“Simon! Ik heb je wat te zeggen. Een schuldeiser had twee schuldenaren; de ene was vijfhonderd penningen schuldig, en de andere vijftig; En toen zij geen geld hadden om te betalen, schold hij het hun allebei kwijt. Zeg dan, wie van deze zal hem meer liefhebben?”* En Simon zei: *“natuurlijk toch degene die hij het meeste kwijtscholden heeft.”* En Jezus zei tegen Simon: *“dat klopt!”*

En dan gebeurt er iets wonderlijks! Want terwijl Jezus met Simon praat, keert Hij Zich om naar de vrouw. Het is alsof Jezus haar wil laten zien, hoeveel Hij van haar houdt, dat Hij haar respecteert, dat Hij haar wil steunen, dat Hij haar wil bemoedigen. En dan zegt Hij tegen Simon terwijl Hij nog steeds naar die vrouw kijkt: *“Zie je deze vrouw? Ik ben in jouw huis gekomen, maar je hebt geen water voor Mijn voeten gegeven; maar deze vrouw heeft Mijn voeten met tranen nat gemaakt, en met het haar van haar hoofd afgedroogd. Je hebt Mij geen kus gegeven; maar deze vrouw heeft, vanaf het moment dat zij binnengekomen is, voortdurend Mijn voeten gekusd. Jij hebt Mijn hoofd niet met olie gezalfd; maar deze vrouw heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. Daarom zeg Ik jou, Simon: Al haar vele zonden zijn haar vergeven, want zij heeft véél liefgehad. Maar Simon, degene die weinig liefheeft, wordt ook maar weinig vergeven.”*

En Jezus zei tegen de vrouw: *“Uw zonden zijn u vergeven. Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.”*

Geliefde broeders en zusters, onze Here Jezus wil net zo in ons huis komen, als Hij in het huis van Simon kwam. Dus zélfs als wij Hem niet op de juiste wijze hebben geëerd zoals Simon, wil Hij ons toch de kans geven. Maar als u net als die zondares uw zonden stuk voor stuk belijdt, dan zal Jezus ook uw zonden vergeven. Hij zal u zeker niet beschuldigen, maar u vrijmaken. Dan komt Hij in uw hart wonen en zal uw hart vullen met vrede en blijdschap. En als u dan de Heilige Geest in uw hart zult verwachten als die grote, heilige en goddelijke Gast en als uw hart net als van die zondares zal overvloeien van dankbaarheid vanwege de reiniging van uw zonden, dan zal Hij u zeker vervullen met de Heilige Geest. Jezus is de Doper met Geest en met Vuur. Amen!